

[Ole Bjørn Kraft.]

Da jeg før havde Ordet for en kort Bemærkning, fremsatte jeg nogle Synspunkter, som var rettet baade til den højtærede Udenrigsminister og til den højtærede Statsminister, Synspunkter, som for Rigsdagen maa være af central Betydning, da de nemlig drejede sig om en Ministers Forhold til Rigsdagen. Der er mange interessante og betydningsfulde Sider af den Sag, som vi her diskuterer; den udvikler sig jo efterhaanden til at faa et vist politisk Perspektiv. Men det er af stor Betydning for Rigsdagen at søge fastholdt for Fremtiden, at en Minister maa være forpligtet til, naar han møder til de afgørende Forhandlinger i Rigsdagen eller i de afgørende Udvalg, ikke at anbefale Rigsdagen en Politik, som han ikke selv er enig i. Den højtærede Minister har ikke svaret paa min Udtalelse herom, og jeg formoder, det er af den simple Grund, at det er umuligt at benægte, at den højtærede Udenrigsminister under Drøftelserne baade angaaende 19. Oktober-Noten og angaaende Memorandummet til London har givet Rigsdagens Medlemmer et Raad, som han i Dag ikke vil vedstaa, som han i Dag erklærer heller ikke var i Overensstemmelse med, hvad han egentlig mente paa det daværende Tidspunkt. Det bliver umuligt at føre afgørende politiske Forhandlinger, hvis vi ikke kan have absolut Tillid til, at den Minister, under hvis Sagomraade det paagældende Spørgsmaal hører, kun giver Rigsdagen Raad, som han vil fastholde, og som er et Udtryk for hans egen Opfattelse. Efter min Mening havde der for den højtærede Udenrigsminister været to Udveje i den Situation, han har befundet sig i: han kunde have fastholdt — hvad han jo ogsaa gjorde, omend tøvende, over for Offentligheden indtil Valget — det Synspunkt, som det Ministerium, han var Medlem af, gav Udtryk for; saa kunde den højtærede Udenrigsminister ikke være blevet Medlem af den nye socialdemokratiske Regering. Eller han kunde paa et tidligere Tidspunkt have fulgt den Overbevisning, han nu har, og være traadt tilbage, og saa havde Udenrigsministeren staaet klare, end han staa i Dag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hvidberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Hvidberg: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har over for mig protesteret mod den Fremstilling, som jeg gav af den Episode, der fandt Sted her den 30. Oktober 1946, da han fremdrog en Paastand om, at der skulde være afsluttet en Overenskomst mellem det danske og det tyske Socialdemokrati, og har henvist mig til at læse Rigsdagstidende. Jeg skal heroverfor gøre opmærksom paa, at jeg endnu i Formiddag nøje har gennemlæst Rigsdagstidende, det er Spalte 358, og jeg har ogsaa taget en Række Citater ud derfra. Jeg er villig til nu at hente Rigsdagstidende og læse det højt Led for Led, hvis det skal være. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at han skal være noget forsigtig med at beskyldte mig for at forvanske en Tekst, for jeg er vant til at læse og se, hvad der staa i Teksten. Hvis det ærede Medlem altsaa beder mig om det, skal jeg læse det højt, og saa kan vi se, hvad der kommer ud af det. Forholdet var jo dengang det — det er ganske aabenbart —, at enten gjorde det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sig skyldig i grov Uvidenhed, eller ogsaa rettede han en voldsom Insinuation mod Socialdemokratiet; det var ikke muligt at komme til Bunds i Sagen, fordi man bestandig blev afvist; det kom ikke videre end til dette her: „det er over for mig fremført og refereret, at denne Paastand skulde findes i en Bog“, videre kom man ikke. Det er den historiske Kendsgerning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Det er ejendommeligt, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen betragter den Skitse eller det Forhandlingsgrundlag, man mødte med, før Noten af 19. Oktober blev endelig udformet, som et endeligt Standpunkt, der i alle Maader forpligter fremefter; til Trods for at Ministeriet omgaaende gik fra det og tiltraadte 19. Oktober-Noten, saa beskylder han samtidig Udenrigsministeren for at være illoyal ved at gøre opmærksom paa, at hans første Udcast saa anderledes ud end det, som heller ikke det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen blev staaende paa.

Til det ærede Medlem Hr. Harald